

[Wilhelm.]

skader demokratiet, hvor man sætter ud af kraft en af de mest fundamentale rettigheder i dette samfund — retten til at have medindflydelse på, under hvilke vilkår man sælger sin egen arbejdskraft. Hvis ikke det er at skade demokratiet, hvis ikke det er et sammenrend af venstre og højre — hvis man overhovedet kan kalde socialdemokratiet „venstre“ mere — hvis ikke det er at skade demokratiet, og hvis ikke det er det, der mere end noget andet har, som statsministeren siger, skabt strejker og uro, så ved jeg ikke, hvad det er. Hvad det ellers er for et sammenrend mellem yderste højre og yderste venstre, der skader demokratiet og skaber strejker og uro, det synes jeg vi mangler en forklaring på.

Statsministeren sagde også noget om, at samarbejdet undertiden har rakt til SF i den ene side eller til de konservative i den anden side. Men statsministeren glemte, at i de få tilfælde, de meget, meget få tilfælde, hvor regeringen og socialdemokratiet har vist mindste vilje til at stå fast imod reaktionens angreb, dér har det ikke manglet på støtte fra det yderste venstre. Det skete så sent som i formiddags, da regeringen for en gangs skyld ikke indlod sig på et eller andet råddent kompromis om 16½ promille eller 17 promille eller 19 promille eller noget i den retning, men sagde nej til forslaget om at sænke den amtskommunale grundskyld.

Regeringen ved godt, at der ikke er nogen tvivl om, hvor venstrefløjens i salen står i de tilfælde. At vi ikke er med, når man indlader sig på de dér kompromiser, det ved regeringen også godt, det burde den i hvert fald vide efterhånden for vores vedkommende, og da ved den jo også godt, hvor den kan søge sig sine flertal.

Nu har den socialdemokratiske ordfører fremsat en dagsorden, som jeg synes er af et ret fantastisk indhold. Det, der foregår i øjeblikket, er, at HT-chaufførerne slås for en ligeløn — et lønprincip, som ingen i denne sal nogen sinde ville drømme om at tage afstand fra, som alle partier mig bekendt i denne sal har sagt, når det bare drejede sig om at sige det, var deres politik. Det fandt de rimeligt, det ville de kæmpe for, og det ville de søge indført. Nu er der nogle mennesker, der står i den konkrete situation og slås for det princip, ikke med munden bare,

men ved at sætte deres indtægt over styr i en kortere eller længere periode, og så kommer der igen et af de her sammenrendsdagsordensforslag med socialdemokratiet som første parti, hvor man tager afstand, tager afstand fra denne kamp, som disse arbejdere fører i øjeblikket, og også instituerer, at dette er en ulovlig strejke. Det må jo blive socialdemokratiets sag.

Det er klart, at vi ikke kan stemme for sådan en dagsorden, lige så lidt som vi kan stemme for den af fremskridtspartiet fremsatte. Vi kan heller ikke stemme for anden del i den socialdemokratiske dagsorden om, at man opfordrer regeringen til at fortsætte nogle bestræbelser. Regeringen og folkettinget har blandet sig rigeligt i arbejdsmarkedsforholdene. Regeringen og folkettinget har i denne periode, som vi slutter nu, blandet sig mere end rigeligt i den frie forhandlingsret og i forholdene på arbejdsmarkedet, og vi deltager ikke i nogen opfordring til, at man skal blande sig yderligere, og slet ikke med den formålsparagraf, der står her.

Jeg er klar over, at som tingene ligger, og som manøvrerne er med dagsordener og afværgedagsordener og ændringsforslag osv., risikerer vi ikke at spilde tingets tid ved at skulle stemme om en dagsorden, fremsat af os. Vi gør det kun for at klarificere vores syn på denne konflikt. Vi vil derfor foreslå en dagsorden, som klart siger, at folkettinget har ikke noget at blande sig i, og regeringen har ikke noget at blande sig i, og som også klart siger, hvad der er baggrunden for den konflikt. Vi skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folkettinget beklager, at manglende ligeløn har ført til lammelse af hovedstadsområdet kollektive trafik, og udtrykker sin sympati for buschaufførernes kamp for ligeløn inden for HT-området, fortsætter tinget behandlingen af lovforlaget.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Morten Lange (SF):

I statsministerens lange aftentale præsenterede han regeringens politik meget nær på